

Портрет жінки після

Ірина Цілик

Налюбилася ТАК,
Аж потріскались губи,
Аж пошарпались стегна,
Спластелінились руки...
Загорнула у шарф
Свою скошену ніжність,
Свої ватяні пальці,
Поціловану шкіру.
Еротична і тиха,
Зіжмакала вечір,
Відродилася тілом,
Припинила тремтіти.
Симпатично й самотньо
Насьорбалась кави,
Умочила в тій каві
Свій стоп-кадровий погляд...

Знаєш, майже-сестричко,
А я би хотіла
Трохи світла набрати
З Твого погляду нині.
Я Тобі би зігріла
Молока і долоньки.
Я би слухала вічність,
І було би не доста.
Я б Тебе малювала,
Як умію, пастеллю.
Був би потім портрет
З тихим підписом "Жінка".

Я б його присвятила
Всім жінкам, що не Фройдом,
А веселковим сексом
Філософії вчились!..